

Solsona recorda els primers Carnavals en l'inici del Carnaval 2011

La presentació del llibre "El Carnaval de Solsona. Història d'un desafiament genuí" aplegà al Teatre Comarcal els primers organitzadors de la festa

Imatges de la presentació³

(<http://www.naciodigital.cat/naciosolsona/galeria/5/presentacio/lilibre/historia/carnaval>)

Vilaseca, Casals i Trilla durant l'acte. Foto: Ramon Estany

El primer acte del Carnaval de Solsona 2011 ha retrocedit per uns instants a la llunyana Solsona de 1971, fent-ho a través del primer predicador del carnaval solsoní, en Ramon Gualdo, que obrí la vetllada davant d'un Teatre Comarcal ple de públic i autoritats, en la presentació del llibre sobre els 40 anys del Carnaval de Solsona.

Ramon Gualdo, abans de començar el "sermó", volgué dedicar un record afectuós a la memòria de Joan Rafart "Sastre", per que encara que el Gualdo va llegir molts anys el sermó a la Plaça, aquest era escrit entre el Rafart i el Gualdo.

Tot seguit, Francesc Boix, president del Grup de Teatre Lacetània i lector habitual del sermó els darrers anys, va donar pas a l'acte pròpiament, demanant, abans, un minut de silenci en memòria del jove Aleix Ribera, que ens havia deixat aquesta setmana víctima d'un accident de trànsit deixant trasbalsada Solsona.

Els següents a pujar a l'escenari van ser els "pares del llibre", la periodista Noemí Vilaseca i el fotògraf Marc Trilla i el president de l'Associació de festes del Carnaval, Joan Casals. Casals va explicar els motius pels quals es va fer el llibre, per que "ja feia anys que es parlava de que s'havia de fer", però el cop definitiu va ser el 2008 quan el Marc i la Noemí ho van proposar a l'Associació.

Vilaseca, en el seu torn, va excusar la presència de l'autor del pròleg, Joan Fornés, antropòleg i Director del Museu Etnològic de Barcelona, per qüestions d'agenda, tot i que li hauria agradat molt ser a Solsona. L'autora literària del llibre va explicar-ne els objectius que són "situar el Carnaval al lloc que es mereix", atès que tal com explica a la primera part del llibre, "Solsona ha viscut durant molts anys una certa esquizofrènia en quant al fet festiu. El Carnaval s'ha considerat des de determinats sectors una festa de segona per darrera de la Festa Major", tot i que hi ha hagut molta gent al darrera que ha maldat des del primer dia per fer-la pionera en tots els sentits i per que fos una de les festes més populars de la Catalunya Central i fins i tot del conjunt del país. L'altre objectiu vol ser un petit i modest reconeixement a tota la gent que ha fet possible la història del carnaval aquests 40 anys.

Després d'explicar els diferents capítols del llibre, Vilaseca va donar la paraula al Marc Trilla, que va subratllar la part visual de la festa, nascuda en una Solsona dels anys 70, fosca, bruta, i malgrat tot, en ple franquisme, va arrelar.

Trilla va subratllar que el carnaval provoca estimació i odi, que sempre "*ha anat curt de diners, però això mateix ha estat un avantatge per que ha provocat la creativitat*". Trilla s'ha mostrat impactat per les imatges dels anys 30, per com mostraven la llibertat que hi havia abans de la Guerra Civil.

Finalitzada la intervenció dels autors, el president de l'Associació de Festes ha agraït la feina feta als autors i els ha obsequiat amb unes reproduccions del Gegant Boig.

A continuació l'acte ha homenatjat als primers organitzadors del Carnaval, membres de la Joventut Solsonina. Es va excusar al Joan Subirà, per motius de salut, però va pujar en nom seu a l'escenari el seu fill, el Jaume Subirà. La resta de membres de la Junta que van pujar van ser el Jaume Porredón, el Robert Ribalta, el Pere Escolies, la Rosa Vilar i el Jordi Xandri, que reberen com a obsequi un exemplar del llibre i una forta ovació. Porredón va dirigir unes paraules d'agraïment, explicant anècdotes del primer Carnaval, un carnaval "*que no rebia cap ajut econòmic de les institucions*".

La vetllada es va cloure amb el visionat de les pel·lícules restaurades dels carnivals de 1973 i 1974 i d'un petit refrigeri amb una copa de cava mentre els assistents podien adquirir exemplars dels llibres.